

nüümap küllivceridaxse juure armastusega kodaskes
 laulelaskes, milledes ja juudax si näi olerak. *)
 Kohasise isävaldajena taluks ehk jelle peale lähendada,
 et väijid nähtavasti ka kaugemalt - Rootsi ja Inglis-
 maalt näitaks - siiseboddaxse, leenib ja Torge mehi
 õige rohkel arvul madruskena väijamaa laevade peal.
 Pea laulumehed on juis ka jaks noored poisid ^{lauljad ja} talvel
 öögit ^{olla} kõik külakäinavad kisa känd, arvamata veel
 need palmad ja pidud, mis sel ajal ära peetaxse. Kõrge
 juure, kus poisid ja kändkassanud mehed enamiste
 kodaks ära, et sellepoolis ^{jälle} päris väijne lagu.

On aga vane rahva-muutka ^{lõrre} aratika elu näite.
 laralt eemale kõrgistad, kas si peaks kema riis meid juiski, kui
 ka vähegi arvul, rahva seas leidul olema? Ei ole mille
 ülevõrdiselt kullaraid, nõnda võlida kutselisi, laulixuid ja pilli-
 mehi olemas, kes rahvaväijid summerhavad, kas si leiaks
 rahkse siit ja seal mõne vanema, lõbusama iseloomuga
 lauluarmastaja nimele käeks muu seas ka mõnda prausi-
 larak pala? Häge võenavilist näid olerak, et kes oskib, see
 leiab. Selle oskimisega jälle oli kaunis väbar lagu: lõbusid
 vanainimesi on perre kihelkond känd. Kui neid kõiki

*) Meile loodi lähemast ümbraxse kaunis rohkel arvul enam ehk
 vähem kehakaid käpikivijalisi "laulixuid" näha. Iga kolmas - neljas
 laul oli "oma kehitud". Ja siin - noh: noe normonie! Võnadel
 oskixse mõni kullar vää järvale, mis "haspil" ja api nudi.